

Începutul lucrării Domnului Isus

Sabat după-amiază

Una dintre cele mai mari preocupări ale omenirii a fost aceea de a cunoaște sensul și scopul vieții și de a afla cum trebuie să trăim. În definitiv, nu venim pe lume având în mână instrucțiunile de funcționare.

„Nu am înțeles care era sensul vieții”, spunea un tânăr de șaptesprezece ani, provenind dintr-o familie înstărită, după ce a ajuns dependent de droguri. „Nici acum nu înțeleg, dar am crezut că toți ceilalți l-au înțeles și că era un mare secret pe care toți ceilalți îl cunoșteau, iar eu, nu. Am crezut că toți știau de ce suntem aici și că toți erau fericiți undeva, în ascuns, fără mine.”

Paul Feyerabend, scriitor german și filosof în domeniul științei, mărturisea în biografia sa: „Și uite-așa trec zilele, una după alta, și nu este clar pentru ce trăim.”

De aceea avem nevoie de Biblie, de Evanghelie, de istoria vieții lui Isus și de tot ce a făcut El pentru noi. În Isus – adică în pre existența Sa, în nașterea, viața și moartea Sa, în lucrarea Sa din cer și a doua Sa venire – noi putem găsi răspunsuri la cele mai presante întrebări ale vieții. În această săptămână, vom privi către începutul vieții și al lucrării lui Hristos aici, pe pământ, singurele care pot da un sens deplin vieții și lucrării noastre.

Completează și memorează: „El le-a zis: «Veniți după Mine și _____
“vă voi face pescari de oameni.” _____»” (Matei 4:19)

Capitolul 3 din Evanghelia după Matei începe cu prezentarea lui Ioan Botezătorul, ale cărui prime cuvinte menționate în text sunt imperative: „Pocăiți-vă!” (Matei 3:2). Într-un fel, acesta este, pe scurt, mesajul pe care îl transmite Dumnezeu omenirii de la căderea în păcat încoace: **Pocăiți-vă, primiți iertarea Mea, părsați-vă păcatele și veți găsi mântuire și odihnă pentru sufletele voastre!**

Și totuși, oricât de universal ar fi acest mesaj, Ioan l-a adresat în mod specific oamenilor din acel timp.

1. Citește Matei 3:2,3. Ce mesaj special – „adevăr prezent” pentru timpul acela – predica Ioan, împreună cu chemarea la pocăință, la botez și la mărturisirea păcatelor? Vezi și Matei 3:6.

„El zicea: „Pocăiți-vă, căci împărăția cerurilor este aproape.” Ioan acesta este acela care fusese vestit prin prorocul Isaia, când zice: „Iată glasul celui ce strigă în pustie: «Pregătiți calea Domnului, neteziți-l cărările.»”
și, mărturisindu-și păcatele, erau botezați de el în râul Iordan.” Matei 3:2-3, 6

Matei face aici ceva ce întâlnim în întreg Noul Testament: citează Vechiul Testament. Profețiile Vechiului Testament capătă viață în Noul Testament: **din când în când, Isus, Pavel, Petru sau Ioan citează Vechiul Testament pentru a confirma, explica sau chiar dovedi semnificația evenimentelor relatate în Noul Testament.** Nu este de mirare că Petru, chiar atunci când vorbește despre minunile la care fusese martor ocular, când se referă la lucrarea lui Isus, accentuează „cuvântul prorociei, făcut și mai tare” (2 Petru 1:19).

2. Care sunt cele două componente ale mesajului lui Ioan Botezătorul, așa cum apar în mustrea făcută liderilor religioși ai vremii? Matei 3:7-12

„Dar când a văzut pe mulți din Farisei și din Saducheii care vin să primească botezul lui, le-a zis: „Pui de năpîrci, cine v-a învățat să fugiți de minia viitoare? Faceți dar roade vrednice de pocăința voastră. Și să nu credeți că puteți zice în voi înșivă: «Avem ca tată pe Avraam!» Căci vă spun că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fii lui Avraam. Iată că securea a și fost înfiptă la rădăcina pomilor: deci, orice pom, care nu face roadă bună, va fi tăiat și aruncat în foc. Cît despre mine, eu vă botez cu apă, spre pocăință; dar Celce vine după mine, este mai puternic decît mine, și eu nu sînt vrednic să-l duc în călămintele. El vă va boteza cu Duhul Sfînt și cu foc. Acela își are lopata în mînă, își va curăți cu desăvîrșire aria, și își va strînge grîul în grînar; dar pleava o va arde într'un foc care nu se stînge.” Matei 3:7-12

Să observăm că Isus era în centrul a tot ce predica Ioan. Totul era despre

Isus, despre cine era El și ce avea să facă. Deși era prezentată Evanghelia, Ioan arăta clar și că avea să urmeze o judecată finală, **o separare finală între grâu și neghină, și că această separare avea să o facă Cel despre care vorbeau profețiile.** Avem aici o dovadă în plus cu privire la faptul că Evanghelia (Vestea bună) și judecata sunt inseparabile. În același timp, remarcăm faptul că, aici, Ioan nu făcea distincție între prima și a doua venire a Domnului Isus Hristos.

3. Ce s-a întâmplat imediat după botezul lui Isus? Matei 4:1

“Atunci Isus a fost dus de Duhul în pustie, ca să fie ispitit de diavolul.” Matei 4:1 VDC

Să ne imaginăm această scenă din perspectiva lui Satana. Ființa divină înălțată, pe care el o cunoștea ca fiind Fiul lui Dumnezeu, acum Se umilise – luase asupra Sa natura umană – pentru a salva neamul omenesc. **Acest Isus era Cel împotriva căruia luptase el în cer și care îl izgonise de acolo împreună cu îngerii care îl urmaseră (vezi Apocalipsa 12:7-9). Dar acum, acest Isus era... ce? O ființă umană slăbită, vlăguită, singură în pustia aspră, fără niciun ajutor, fără nicio susținere. Probabil credea că avea să fie o pradă ușoară pentru înșelăciunile sale.**

„Când Satana și Fiul lui Dumnezeu s-au întâlnit prima dată în luptă, Hristos era Conducătorul oștilor cerești, iar Satana, căpetenia rășcoalei din ceruri, a fost aruncat afară. Acum, rolurile păreau să fie inversate și Satana căuta să speculeze cât mai mult presupusul lui avantaj.” – Ellen G. White, *Viața lui Isus*, p. 93 (119)

Ce contrast: În timp ce Lucifer încercase să fie „ca Cel Preaînalt” (Isaia 14:14), Isus Se golise de slava Cerului. Aici, doar în această scenă, putem să vedem diferența imensă dintre egoism și altruism, dintre sfințenie și păcat.

4. Compară Isaia 14:12-14 cu Filipeni 2:5-8. Ce ne spun aceste texte cu privire la diferența dintre caracterul lui Isus și cel al lui Satana?

“Cum ai căzut din cer, Luceafăr strălucitor, fiu al zorilor! Cum ai fost doborât la pământ, tu, biruitorul neamurilor! Tu ziceai în inima ta: «Mă voi sui în cer, îmi voi ridica scaunul de domnie mai pe sus de stelele lui Dumnezeu; voi sedea pe muntele adunării dumnezeilor, la capătul miază-noaptei; mă voi sui pe vârful norilor, voi fi ca Cel Prea Înalt.» Isaia 14:12-14 VDC

“Să aveți în voi gîndul acesta, care era și în Hristos Isus: El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n'a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S'a desbrăcat pe sine însuși și a luat un chip de rob, făcîndu-Se asemenea oamenilor. La înfățișare a fost găsit ca un om, S'a smerit și S'a făcut ascultător pînă la moarte, și încă moarte de cruce.” Filipeni 2:5-8 VDC

Cum au privit oare îngerii, care Îl cunoscuseră pe Isus în slava Lui cerească, această scenă? Deși noi știm cum s-a terminat această confruntare, îngerii – și chiar întregul cer – nu știau. De aceea, trebuie să fi privit totul cu cel mai mare interes.

Satana s-a înălțat pe sine, iar Isus S-a umilit, chiar pînă la moarte. Ce putem învăța din acest contrast și cum putem aplica la noi înșine acest adevăr important? Cum ne influențează el modul în care luăm anumite decizii, în special atunci când ne este afectat orgoliul personal?

5. Citește Matei 4:1-12. De ce a trebuie să treacă Isus pe aici? Ce legătură este între acest episod din viața lui Isus și mântuirea noastră? Cum a înfruntat Isus niște ispite atât de puternice în condiții atât de grele și ce ar trebui să ne spună acest lucru cu privire la împotrivirea față de ispite?

"Atunci Isus a fost dus de Duhul în pustie, ca să fie ispitit de diavolul. Acolo a fost patruzeci de zile și patruzeci de nopți; la urmă a flămânzit. Ispitorul s'a apropiat de El, și i-a zis: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește ca pietrele acestea să se facă pâine.” Drept răspuns, Isus i-a zis: „Este scris: «Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.»” Atunci diavolul L-a dus în sfânta cetate, L-a pus pe strășina Templului, și i-a zis: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te jos; căci este scris: «El va porunci îngerilor Săi să vegheze asupra Ta; și ei Te vor lua pe mîini, ca nu cumva să Te lovești cu piciorul de vreo piatră.»” De asemenea este scris: „a zis Isus: „Să nu ispitești pe Domnul, Dumnezeuul tău.”” Diavolul L-a dus apoi pe un munte foarte înalt, l-a arătat toate împărățiile lumii și strălucirea lor, și i-a zis: „Toate aceste lucruri Ti le voi da Tîe, dacă Te vei arunca cu fața la pămînt și Te vei închina mie.” „Pleacă, Satano”, i-a răspuns Isus. „Căci este scris: «Domnului, Dumnezeului tău să te închini și numai Lui să-I slujești.»” Atunci diavolul L-a lăsat. Și deodată au venit la Isus niște îngeri, și au început să-I slujească. Cînd a auzit Isus că Ioan fusese închis, a plecat în Galilea.” Matei 4:1-12 VDC

Textul din Matei 4:1 începe cu ceva ce pare ciudat, străin: „Duhul L-a dus pe Isus în pustie ca să fie ispitit de Diavol. Noi suntem îndemnați să ne rugăm să nu fim duși în ispită : „Și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău” (Matei 6:13). Așadar, de ce L-ar fi dus Duhul Sfânt pe Isus acolo?

Un indiciu se găsește în capitoul anterior. Când vine la Ioan să fie botezat, văzându-i împotrivirea, Isus spune: „Lasă-Mă acum, căci așa se cade să *împlinim tot ce trebuie împlinit*” (Matei 3:15). Pentru a împlini tot ce trebuia împlinit, adică pentru a face tot ce era necesar ca să-i dea neamului omenesc un exemplu desăvârșit și să poată fi un reprezentant desăvârșit al omului, **Isus trebuia să fie botezat, chiar dacă era fără păcat.**

În pustia ispitirii, Isus trebuia să obțină acea biruință împotriva ispitei pe care noi toți, de la Adam încoace, nu am reușit să o obținem. Făcând astfel, „Hristos avea să îndrepte greșeala lui Adam” (Ellen G. White, *Viața lui Isus*, p. 90/ în original, p. 117), doar că avea să o facă în condiții mult mai grele decât Adam.

Prin această biruință, Isus ne arată că nu avem niciodată vreo scuză pentru păcat, ci, prin credință și supunere față de El, putem învinge. Așa cum ni s-a spus: „Supuneți-vă dar lui Dumnezeu. Împotriviți-vă Diavolului și el va fugi de la voi. Aproiați-vă de Dumnezeu și El Se va apropia de voi” (Iacov 4:7,8).

Această relatare biblică, arătându-ne atât de categoric că nu avem nicio scuză pentru păcat, ne face să ne dăm seama cât de mare este nevoia noastră după neprihănirea lui Hristos. Ce speranță ne dă faptul că Domnul Isus a biruit ispta? Ce așteptări are El de la noi?

În Matei 4:12 ni se spune despre întemnițarea lui Ioan, prin care s-a pus capăt lucrării lui. În acest punct începe lucrarea lui Isus. Textul nu spune de ce Isus, când a auzit despre Ioan, a plecat în Galileea; ne spune doar că „S-a dus” (vezi și Marcu 1:14-16 și Luca 4:14). Poate că, atâta timp cât Ioan încă predica, Isus a vrut să rămână mai în umbră ca să nu stârnească o rivalitate. Verbul grecesc folosit în Matei 4:12 și tradus frecvent prin „a plecat” poate transmite ideea de „retragere” („S-a retras în Galileea”), în sensul evitării unui pericol. Probabil că Isus a căutat să evite o tulburare.

6. De ce S-a dus Isus în ținutul lui Zabulon și Neftali? Matei 4:13-16

„A părăsit Nazaretul, și a venit de a locuit în Capernaum, lângă mare, în ținutul lui Zabulon și Neftali, ca să se împlinească ce fusese vestit prin proorocul Isaia, care zice: „Țara lui Zabulon și țara lui Neftali, înspre mare, dincolo de Iordan, Galileea Neamurilor. Norodul acesta, care zăcea în întunec, a văzut o mare lumină; și peste cei ce zăceau în ținutul și în umbra morții, a răsărit lumina.”

Zabulon și Neftali, seminții formate din descendenții celor doi fii ai lui Iacov care se numeau astfel (Geneza 35:23-26), se stabiliseră în minunata regiune din nord. Însă **aceste două seminții se numărau printre cele zece care decăzuseră de la credința în Dumnezeu și se întorseseră către idolatrie.** Mulți profeți ai Vechiului Testament rostiseră mustrări și blesteme din cauza păcatului, a caracterului lumesc și a nelegiuirii acestor triburi nordice care, în cele din urmă, au fost cucerite de asirieni și împrăștiate în tot imperiul. În locul lor au fost aduse populații idolatre, care s-au stabilit aici, amestecându-se cu puținii localnici rămași. Astfel, **în ce privește cunoașterea de Dumnezeu, Galileea a ajuns un loc plin de confuzie și întunecos.**

Totuși Isaia profetizase despre țara lui Zabulon și Neftali, Galileea neamurilor: „Poporul care umbla în întuneric vede o mare lumină; peste cei ce locuiau în țara umbrei morții răsare o lumină” (Isaia 9:2). **Aici – unde era atât de mare nevoie de „lumină”, unde oamenii erau considerați neciopliți, înapoiți, needucați – Isus a venit, a trăit și a slujit.** Vedem în aceasta dispoziția Sa de a Se umili atât de mult, de la înălțimea slavei Sale, de dragul oamenilor, dar și o dovadă a importanței majore a Vechiului Testament în cadrul misiunii lui Isus.

Cum putem evita să-i considerăm pe unii oameni nedemni de efortul de a lucra pentru ei și de a le da mărturie? Ce este greșit într-o asemenea atitudine?

„Pocăiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape” (Matei 4:17). La fel ca Ioan, și Isus Și-a început lucrarea cu o chemare la pocăință. Și El cunoștea, asemenea lui Ioan, starea decăzută a omenirii și necesitatea ca toți oamenii să se pocăiască și să vină la Dumnezeu, să ajungă să îl cunoască. De aceea, nu este surprinzător că prima Sa cuvântare publică, cel puțin prima relatată de Matei, este însoțită de o chemare la pocăință.

7. Ce sugerează faptul că, la începutul lucrării Sale, Isus a chemat câțiva oameni să-L urmeze? Care era planul Său? Matei 4:17-22

„De atunci încolo, Isus a început să propovăduiască, și să zică: „Pocăiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape.”

Pe când trecea pe lângă marea Galileii, Isus a văzut doi frați: pe Simon, zis Petru, și pe fratele său Andrei, cari

aruncau o mreajă în mare, căci erau pescari. El le-a zis: „Veniți după Mine, și vă voi face pescari de oameni.”

Îndată ei au lăsat mrejele, și au mers după El. De acolo a mers mai departe, și a văzut pe alți doi frați: pe Iacov, fiul lui Zebedei, și pe Ioan, fratele lui, cari erau într-o corabie cu tatăl lor Zebedei, și își circeau mrejele. El i-a chemat. Și îndată, ei au lăsat corabia și pe tatăl lor, și au mers după El.” Matei 4:17-22

Aici, în ținutul uitat al Galileii, exista o mică asociație de pescuit, întreținută de patru bărbați tineri: două perechi de frați. Aceștia se pare că aveau inima pentru Dumnezeu, deoarece, un timp, l-au urmat pe Ioan Botezătorul. Dar, spre surprinderea lor, Ioan le-a îndreptat atenția către un alt tânăr din regiunea lor.

Bărbații aceștia au mers la Isus din Nazaret și l-au cerut voie să-L urmeze (Ioan 1). Așa se proceda atunci și acolo: oamenii abordau un rabin și îi cereau permisiunea de a-l urma. Dar rabinul era cel care hotăra cine avea să devină discipolul Său. Iar când un rabin te chema să-i fii discipol, era un eveniment.

Mulți oameni au rămas cu ideea că ziua în care Isus i-a chemat pe ucenici de la malul mării a fost prima ocazie în care aceștia l-au întâlnit pe Mântuitorul. Dar din Ioan capitolele 1-5 știm că oamenii aceștia deja petrecuseră un an împreună cu Isus, deși nu stăteau cu El permanent.

„Isus a ales pescari needucați, deoarece ei nu fuseseră școliți în tradițiile și obiceiurile greșite din vremea lor. Erau oameni cu daruri înăscute și erau smeriți și gata să primească învățătură, oameni pe care El îi putea educa pentru lucrarea Sa. Pe căile obișnuite ale vieții, sunt mulți oameni care duc cu răbdare povara muncii lor zilnice, dar nu-și dau seama că au anumite capacități care, dacă ar fi puse la lucru, i-ar ridica la același nivel cu oamenii cei mai onorați ai lumii. E nevoie de atingerea unei mâini iscusite pentru a trezi facultățile adormite. Isus a chemat oameni de felul acesta pentru a fi conlucrătorii Lui și le-a dat privilegiul de a fi împreună cu El.” – Ellen G. White, *Viața lui Isus*, p. 205 (250)

Un evanghelist și-a făcut următoarea reclamă: „Veniți să vedeți un predicator care rupe o pagină din Biblie!” Declarația lui a stârnit curiozitatea și a atras o mulțime de oameni. În fața lor, predicatorul a deschis Biblia și a rupt o pagină din ea. „Pagina aceasta”, a spus el, „nu trebuia să fie aici. Ea separă Vechiul Testament de Noul.” Chiar dacă gestul a fost oarecum teatral, predicatorul a subliniat un aspect important. Aceste două părți sunt, de fapt, una singură. Pe tot parcursul Noului Testament este citat Vechiul Testament. Foarte frecvent Isus a declarat că „trebuia să se împlinească Scriptura”. Prin Isus însuși, care adeseori a îndreptat atenția către Scripturi (vezi Ioan 5:39; Luca 24:27; Matei 22:29; Ioan 13:18), prin Pavel, care a citat Vechiul Testament (Romani 4:3; 11:8; Galateni 4:27), sau prin Ioan care, în Apocalipsa, are aproximativ 550 de referiri la Vechiul Testament, Noul Testament este în mod constant legat de Vechiul. În acest fel, cele două sunt revelațiile scrise ale planului de mântuire făcut de Dumnezeu pentru om. Deși unele părți din Vechiul Testament – de exemplu, sistemul de jertfe – nu mai sunt valabile pentru creștini, nu trebuie să facem niciodată greșeala de a considera că Vechiul Testament este inferior față de Noul Testament. Acestea alcătuiesc împreună Biblia și din amândouă învățăm adevăruri esențiale despre Dumnezeu și despre planul de mântuire.

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND

Biblia: 1 Samuel 22–28

1. Cine a scăpat din cetatea preoțească Nob, după ce Saul a trecut-o prin ascuțișul sabiei?
2. Unde a fost îngropat Samuel?
3. De ce nu s-a trezit nimeni când David a luat sulita și urciorul cu apă de lângă Saul?
4. Câți oameni au trecut cu David la Achiș, împăratul Gatului?

Viața lui Isus, capitolul 67

5. Ce consideră Dumnezeu mai scump decât cel mai prețios dar?

SUPLIMENT PENTRU DISCUȚIA ÎN GRUPE

ÎNTREBĂRI ȘI SUGESTII PENTRU PĂRTĂȘIE

1. **Ce răspunsuri ați avut la rugăciune săptămâna aceasta? Împărtășiți-le grupei!**
2. Discutați despre un eveniment de care ați auzit sau pe care l-ați trăit săptămâna trecută. De ce îl considerați important pentru a fi împărtășit? Ce lecție spirituală ați extras din acel eveniment?
3. **Povestiți-le membrilor grupei despre o situație recentă în care ați conștientizat prezența sau intervenția lui Dumnezeu în viața dumneavoastră și exprimați-vă recunoștința în fața lor!**

ÎNTREBĂRI PENTRU DEZBATERE

	EXPLICAȚIE	APLICAȚIE
1	Ce mesaj special pentru vremea sa a predicat Ioan Botezătorul?	Care este mesajul special pentru prezent, pe care trebuie să-l predicăm noi?
2	Ce contrast izbitor între Isus și Satana s-a văzut în pustia ispitirii?	În ce constă astăzi contrastul dintre credincioși și necredincioși?
3	Cine și de ce l-a determinat pe Isus să meargă în pustie, unde a fost ispitit?	Ce mesaj actual conține relatarea ispitirii lui Isus? Cum putem birui și noi ispitele?
4	Care a fost motivul retragerii lui Isus în Galileea („țara lui Zabulon și Neftali”)?	Ce lucru practic învățăm din acest episod al lucrării Mântuitorului?
5	Care a fost primul lucru pe care l-a făcut Isus la începutul lucrării Sale? De ce?	Cum putem aplica astăzi metoda lui Isus, în privința formării de ucenici?

SUPLIMENT PENTRU DISCUȚIA ÎN GRUPE

SUGESTII PRACTICE

1. Ce lucru practic ați învățat din acest studiu? Spuneți-le membrilor grupei cum vă propuneți să-l aplicați în viața personală!
2. Dacă Isus a spus: „Duceți-vă și faceți ucenici...!” de ce să nu aplicăm personal această poruncă? Căutați deci pe cineva, pentru a-l instrui personal ca ucenic al Domnului!
3. Care este planul misionar al grupei tale? În timp ce ascultați sau vizionați vestea misionară pentru Sabatul acesta, culegeți eventuale idei misionare, pe care să le aplicați!

SUGESTII PENTRU RUGĂCIUNE

1. Să-l cerem Domnului puterea Duhului Sfânt, pentru a transmite lumii mesajul despre a doua venire a Domnului Isus!
2. Rugați-vă pentru o persoană (din grupă, din biserică sau din afara ei) să biruiască ispitele din viața personală!
3. Să ne rugăm pentru persoanele de pe lista noastră de rugăciune:
